

Lasse Lindell

”Min världsbild är punkterad”

Det var tio år sedan. 1999, på sommaren när livet bordet vara som vackrast, blev jag osams med en busschaufför. Detta har satt sina spår ända fram till i dag.

Det är inte så att jag är särskilt långsint. Sällan går jag och grubblar över de oförrätter som drabbar en människa med jämna mellanrum. Nej, det är snarare så att händelsen på stadsbussen i Helsingborg bekräftade alla mina fördomar. Kollektivtrafik suger, och den suger fett som vilken tonåring som helst skulle ha sagt.

Min bild av den trafik som rullar fram på annat sätt än med en förare bakom ratten i sin egen bil är något ensidig. Bussar kommer aldrig i tid. Därför avgår de aldrig i tid heller. Det samma gäller förstås den spårbundna trafiken. Tågen som aldrig avgår i tid gör det dessutom från platser där människor normalt sett inte befinner sig. Långt utanför stadens hank och stör ska man ta sig för att hitta en station med vidhängande tåg. Det suger dubbelfett, skulle man kunna säga.

Trippelsug är det att behöva umgås med vem som helst, helt osorterat. Stökiga ungdomar som pratar i mobiltelefon, pladdrande mammor med skrikande barn och därtill folk som njutit av livets överflöd till den grad att de ensamma tar upp två sittplatser. Sådant gör mig missmodig. Och med tanke på att alla busschaufförer är allmänt otrevliga och tågvärdarna om möjligt ännu otrevligare så är det inte mycket som talar för kollektivtrafiken. Eller hur?

Men tänk så fel man kan ha!

Denna sommar har min familj för första gången ståat som ägare till endast en bil. Då slår naturligtvis lagen om alltings jäklighet till. Både min hustru och jag behöver fordonet samtidigt. Inte bara en gång utan flera. Eftersom hennes behov är större än mitt har jag mot alla odds tillbringat avsevärd tid på bussar och tåg de senaste veckorna. Det gör ont när fördomar krossas, men jag måste motvilligt erkänna att det har varit ett helt förtjusande sätt att transportera sig på.

Trevliga ungdomar och förtjusande småbarn, ett par mysiga vovvar och folk som gärna pratar om både det ena och andra. Intressanta mänskliga möten, där såväl musik och politik som tillgången på blåbär i Hishultstrakten har avhandlats.

Bussen rullar iväg i tid och tåget anländer på minuten rätt. Och den som säger något ont om en busschaufför i fortsättningen ska få med mig och göra.

Så jag är reformerad. Min världsbild är punkterad. Resandet har gått som på räls. Hittills.